

Tóth Tímea

Újvidéki Egyetem, BTK, Szerb Nyelvi Tanszék, Újvidék
timeatot90@gmail.com

A KÁROMKODÁSKULTÚRA VIZSGÁLATA EGY VÉGEL-REGÉNYBEN

A legegyszerűbb meghatározás szerint a káromkodás egy durva szó, kifejezés vagy fordulat használata. Ma szinte nincs is olyan hely, társalgás, film, amelyben ne csattanna föl egy-egy szitokszó, függetlenül attól, hogy ennek nem minden esetben van negatív konnotációja. Noha nem jelentenek esztétikai élményt, egyre gyakoribb előfordulásukból eredően ma már nyelvi jelenséggént kell tekinthetünk rájuk. A dolgozat a Végel László *Neoplanta*, avagy az *Ígéret Földje* című regényében található káromkodási formulákat elemzi. Ezen belül is azokat, amelyeket a narrátor, Lazo Pavletić, egy szerb fiákeres használ. Bemutatja a káromkodások etimológiáját és szemantikáját. A begyűjtött szitkozódási korpusz a magyar regényben szerbül jelenik meg, így a tanulmány azok magyar megfelelőjére is rámutat (amennyiben van ilyen).

Kulcsszavak: káromkodás, Végel László, magyar kultúra, szerb kultúra, etimológia, szemantika

THE EXAMINATION OF SWEARING CULTURE IN A VÉGEL NOVEL

Swearing, according to the simplest definition, is the use of a harsh word, expression or phrase. There is almost no place, communication or movie without a curse, regardless of the fact that it does not always carry a negative connotation. Listening to them is not an aesthetic experience, but due to their increasingly frequent occurrence, they can be considered as linguistic phenomena. The study analyses swearing formulations in László Végel's *Neoplanta*, avagy az *Ígéret Földje* novel, particularly the ones used by the narrator Lazo Pavletic, a Serbian carriage driver. It presents the etymology and semantics of swearing. The collected swearing corpus in the Hungarian novel appears in Serbian language, so the study also points out their Hungarian equivalents (if any).

Keywords: swearing, László Végel, Hungarian culture, Serbian culture, etymology, semantics